

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України у Волинській області

Слідчий відділ

проспект Василя Мойсея, 4, м. Луцьк, 43005, тел. (0332) 24-22-10
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001487

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Луцьк

«6» червня 2024 року

Старший слідчий слідчого відділу Управління Служби безпеки України у Волинській області майор юстиції Якимчук Анастасія Валеріївна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202313000000093, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Швайку Євгену Юрійовичу, 09.01.1986 року народження, уродженцю м. Лутугине, Лутугинського району, Луганської області, який зареєстрований за адресою: Луганська область, Луганський район, м. Лутугине, вулиця Миру, 70/33, громадянина України,-

про те, що він підозрюється в умисних діях, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом передачі матеріальних ресурсів представникам держави-агресора та окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, що мало місце за наступних обставин.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено 24.08.1991 «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України

поширюються на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

До системи адміністративно - територіального устрою України входять АР Крим, області, зокрема і Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими,

якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Ради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської та інших областей відноситься до території України.

Незважаючи на викладені вище обставини, 21.02.2022 російською федерацією визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі «президент» російської федерації оголосив 24.02.2022 про рішення розпочати так звану військову операцію в Україні.

Після цього, збройними силами російської федерації, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Запорізької, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого

самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, організували проведення псевдо-референдумів та прийняття незаконних, з огляду на норми міжнародних актів, рішень щодо включення окупованих територій Донецької, Запорізької, Луганської, Херсонської областей до складу суб'єктів російської федерації, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

З початку тимчасової окупації території Луганської області, представниками так званої «лнр», підконтрольними політичному керівництву держави-агресора рф, організовано та розпочато діяльність системи органів влади та їх структурних підрозділів, які, відповідно до чинного законодавства України, визнані незаконними.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 затверджено «Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», відповідно до якого вся територія Луганського району Луганської області з 07.04.2014 є тимчасово окупованою російською федерацією територією України.

Згідно п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 №1207-VII (далі Закон), окупаційна адміністрація російської федерації - сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 9 Закону, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово

окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Згідно з п. 2 ст. 13 цього ж Закону, здійснення господарської діяльності юридичними особами, фізичними особами - підприємцями та фізичними особами, та провадять незалежну професійну діяльність, місцезнаходження (місце проживання) яких є тимчасово окупована російською федерацією територія, дозволяється виключно після змін їхньої податкової адреси на іншу територію України.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

У ході розвитку подій, пов'язаних з військовою агресією рф та окупацією ряду населених пунктів Луганської області, станом на 24.02.2022 Швайко Є.Ю. постійно проживав на території Луганської області, здійснював підприємницьку та господарську діяльність у сфері розробки гравійних та піщаних кар'єрів, видобутку глини та каоліну, тривалий час забезпечував керівництво відповідного суб'єкта господарської діяльності, та відповідно останньому були достовірно відомі наведені вище факти розв'язання та ведення рф агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, захоплення державних установ, організацій та військових частин, оскільки ці події широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації, та набули розголосу у місцевого населення.

У свою чергу, громадянин України Швайко Є.Ю., відповідно до вимог ст. 68 Конституції України, зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів та інших нормативно-правових актів.

Незважаючи на викладені вище обставини та норми законодавства України, громадянин України Швайко Є.Ю., розуміючи в силу власного вікового та освітнього розвитку те, що військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України, а відтак - усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, діючи з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, а також з корисливою метою, вирішив використати факт встановлення окупаційної влади на території Луганського району Луганської області у своїх особистих інтересах, вчинив умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору та окупаційній адміністрації держави-агресора з метою завдання шкоди Україні шляхом передачі матеріальних ресурсів представникам держави-агресора та окупаційній адміністрації держави-агресора.

Зокрема, Швайко Є.Ю., перебуваючи в період ведення рф агресивної війни проти України на тимчасово окупованій території м. Лутугине Луганського району Луганської області, після тимчасової окупації, 14.07.2015, забезпечив реєстрацію суб'єкта господарської діяльності ООО «Успенский карьер» (мовою оригіналу), яке розташоване за адресою: Луганська область, с. Волнухине, вул. Карьерна, 1, у незаконно створеному державою-агресором органі влади – «лутугинское районное управление юстиции министерства юстиции лнр» (мовою оригіналу) та 29.11.2022 реєстрацію в «межрайонной инспекции федеральной налоговой службы №1 по луганской народной республике» (мовою оригіналу).

На займаній посаді генерального директора ООО «Успенский карьер» (мовою оригіналу) Швайко Є.Ю. видавав розпорядження, підписував документи вказаного підприємства, надавав матеріальні ресурси і відпускав продукцію, а саме каміння великої фракції, глини, товарного бетону тощо, та вчиняв інші дії на користь держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, їх представникам.

Зокрема, відповідно до розпорядження ради міністрів луганської народної республіки від 03.02.2015 №02-05/14/15 було прийнято рішення створити «Государственное унитарное предприятие луганской народной республики «Луганский автодор» (мовою оригіналу).

У свою чергу, ГУП лнр «Луганский автодор» (мовою оригіналу) почало підпорядковуватись так званому «министерству инфраструктуры и транспорта лнр» (мовою оригіналу), яке створене указом самопроголошеного голови квазіутворення «лнр» від 30.06.2015 №310/1/01/06/15 та діє на підставі положення, яке затверджене постановою так званого «совета министров луганской народной республики» від 10.07.2015 №02-04/199/15 та є виконавчим органом державної влади «лнр», який здійснює функції з вироблення державної політики та нормативно правового регулювання, контролю та нагляду, галузевого та міжгалузевого управління у сфері інфраструктури та транспорту, тобто є незаконним органом влади, створеним на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

В цей же період тимчасової окупації, з метою представлення окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення окупованої території думки невідворотності встановлення та утвердження російської окупації частини території України, як єдиної законної влади на цій території, просуваючи ідеї проросійської спрямованості, штучного створення у його мешканців хибних уявлень про благі наміри окупаційних військ та незворотного і стабільного існування на теренах Луганської області влади рф та ідей «російського світу», задля завершення реалізації власного умисного корисливого плану щодо допомоги державі-агресору та окупаційній адміністрації держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні шляхом передачі матеріальних ресурсів представникам держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, Швайко Є.Ю. прийняв пропозицію невстановлених під час досудового розслідування осіб із

числа представників держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора та добровільно, перебуваючи на посаді генерального директора «ООО «Успенский карьер» (мовою оригіналу) здійснив відвантаження у період з 18.04.2022 по 19.07.2022 продукції, а саме каміння великої фракції, на безоплатній основі відповідно до бойових розпоряджень «для прийняття участія в роботах по експлуатаційному содержанию» (мовою оригіналу) до ГУП лнр «Луганский автодор» (мовою оригіналу) з метою відбудови інфраструктури лнр.

Таким чином, своїми діями, спрямованими на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора вчиненні громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом передачі матеріальних ресурсів представникам держави-агресора та окупаційній адміністрації держави-агресора, Швайко Євгеній Юрійович вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Старший слідчий слідчого відділу
Управління СБУ у Волинській області
майор юстиції

Анастасія Валеріївна Якимчук

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Волинської обласної прокуратури

Олег Степанович Костюк

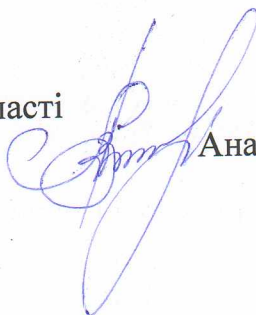
Підозрюваному роз'яснено, що згідно ст.42 КПК України він має право:

1. знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
2. бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
3. на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
4. не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
5. давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
6. вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
7. у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;
8. збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9. брати участь у проведенні процесуальних дій;
10. під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
11. застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
12. заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
13. заявляти відводи;
14. ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;
15. одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
16. оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
17. вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
18. користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
19. підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.
20. підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру повідомив, повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Старший слідчий слідчого відділу
Управління СБУ у Волинській області
майор юстиції

Анастасія Валеріївна Якимчук